

*Правоохоронна функція держави: теоретико-методологічні
та історико-правові проблеми. Харків, 2017*

«Про доступ до публічної інформації»; надання або оприлюднення недостовірної, неточної або неповної інформації; несвоєчасне надання інформації; необґрунтоване віднесення інформації до інформації з обмеженим доступом; нездійснення реєстрації документів; навмисне приховування або знищення інформації чи документів.

Однією з головних якостей адміністративної відповідальності є її оперативність. Кодексом України про адміністративні правопорушення встановлені досить стислі терміни, протягом яких може відбуватись притягнення до адміністративної відповідальності. Саме оперативність обумовлює цінність адміністративної відповідальності як засобу охорони та захисту прав громадян, а можливість швидкого реагування на порушення є одним із суттєвих факторів її ефективності.

Підсумовуючи вищевказане варто зазначити, що охорона прав громадян на доступ до інформації може також відбуватись в процесі реалізації суб'єктами владних повноважень адміністративної відповідальності як примусового методу публічного управління в інформаційній сфері, адже в окремих випадках метою публічного управління як раз і є забезпечення інформаційних прав і свобод громадян, може виявлятися через деліктне адміністративно-правове регулювання, тобто в тих випадках, коли відносини, пов'язані із забезпеченням прав громадян на доступ до інформації, регулюються тільки шляхом встановлення адміністративної відповідальності за певні правопорушення.

Одержано 12.10.2017

УДК 342.9:351.74

Оксана Олександрівна ПАНОВА,

доцент кафедри адміністративної діяльності поліції

факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук, доцент;

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-3533-5076>

**ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СИЛ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ
ПРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ Й БЕЗПЕКИ
ЗА ОСОБЛИВИХ УМОВ**

Детермінантами безпрецедентного погіршення стану публічного порядку і безпеки виступають не стільки самі по собі негативні соціально-економічні чинники суспільного розвитку сучасної

України, скільки нездатність протиставити цим чинникам зважену державну економічну, соціальну, правову політику і організаційно-правовий механізм її реалізації на всій території країни, забезпечити належний правовий порядок використання сил та засобів органів внутрішніх справ і узгодженості функціонування всіх ланок системи державної влади, відповідальність державного апарату за рішення, що приймаються, у тому числі у сфері безпосереднього захисту прав і законних інтересів громадян від протиправних посягань, беззаконня і свавілля. Невипадково тому в даний час провідного значення набувають спроби зміцнення правоохоронної системи, відновлення довіри до неї населення, надання їй більшого динамізму, обґрунтованості і відповідальності за рішення, що приймаються.

Комплексне використання сил і засобів органів поліції з підтримання публічного порядку повинне базуватися на принципах: зосередження основних сил і засобів в найбільш вірогідних місцях порушень публічного порядку; безперервність, гнучкість і активність правоохоронців; маневреність силами і засобами.

До чинників, що викликають необхідність маневру силами і засобами, можна віднести: скоєння небезпечного злочину; розшук і затримання особи, що його вчинила; виникнення масових заворушень між озброєними угрупованнями; проведення мітингів, та інших масових заходів без попереднього узгодження з органами місцевого самоврядування і тому подібне.

Маневр передбачає, з одного боку, об'єднання зусиль різних служб і підрозділів по виконанню єдиного завдання, взаємне надання допомоги, з іншої – дозволяє одними і тими ж силами ефективніше підтримувати публічний порядок в певних районах міста.

Таким чином, надійне забезпечення публічного порядку і безпеки в особливих умовах обумовлює необхідність комплексного використання сил і засобів органів поліції яке залежить від ряду об'єктивних чинників, а саме:

- кількості і протяжності вулиць в місті, числа місць відпочинку та інших громадських місць, де потрібна присутність співробітників поліції;

- укомплектованістю особового складу підрозділу патрульної поліції як основної сили по охороні публічного порядку і постійної роботи по ліквідації поточного некомплекту поліцейських;

- виключення дислокацій сил різних служб в одному і тому ж місці в один і той же час;

- участі співробітників апаратів МВС, ГУНП, та інших додаткових сил з підтримання публічного порядку, створення за рахунок цього більшої щільності сил в місцях концентрації правопорушників;
- масованого використання військовослужбовців спеціальних моторизованих військових частин в одному з районів міста при різкому ускладненні оперативної обстановки;
- добре налагодженої обліково-аналітичної роботи, що дозволяє безперервно стежити за оперативною обстановкою і своєчасно приймати рішення відповідно до неї.

На наш погляд, об'єктивний підхід до вирішення проблем публічного порядку: вимагає комплексного використання сил і засобів органів поліції; комплексний підхід з охорони публічного порядку вимагає погоджених дій не лише сил органів поліції, але і державних органів управління, а також органів місцевого самоврядування та інших громадських формувань; комплексність в охороні публічного порядку може бути досягнута лише за умови, що кожен орган державної влади, орган місцевого самоврядування, органи поліції постійно реалізують матеріальні і процесуальні норми у сфері охорони публічного порядку.

Одержано 12.10.2017

УДК 341.17

Олександр Сергійович ПЕРЕДЕРІЙ,

*доцент кафедри державно-правових дисциплін
юридичного факультету Харківського
національного університету імені В. Н. Каразіна,
кандидат юридичних наук, доцент;
ORCID: <http://orcid.org/0000-0003-4898-876X>*

ПРІОРИТЕТИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ У СВІТЛІ АКТИВІЗАЦІЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Підписання у 2014 р. Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (далі – Угода про асоціацію) надало нового імпульсу для реформування всіх елементів правоохоронної системи України. Передусім, це було пов'язано з руйнуванням тоталітарних рудиментів функціонування органів охорони правопорядку на основі визнання поваги до демократичних принципів, верховенства права, ефективного врядування, надійного захисту прав людини і основоположних